

การศึกษาชั้นมูลฐาน

การ์ตูน

การ์ตูน (Cartoon) มาจากภาษาอิตาลีเรียกว่า Cartone และภาษาละติน เรียกว่า Charta มีความหมายว่ากระดาษ (Paper) ตามความหมายที่เป็นที่เข้าใจกันคือการเขียนภาพลงบนกระดาษหนาหนัก ในสมัยแรก ๆ ของการ์ตูนเป็นเพียงการออกแบบเพื่องานเขียนภาพบนผนังปูนเปียก (Fresco) และทำลวดลายบนม่าน หรือภาพสีน้ำมัน ตลอดจนเขียนภาพประดับกระจกและลายกระเบื้องเคลือบสี (Mosaic)

ในปัจจุบัน การ์ตูน หมายถึงการเล่าเรื่องด้วยภาพ เป็นภาพเส้นในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยปกติมักจะพบในหนังสือพิมพ์รายวัน หนังสือแมกกาซีน หนังสือสารคดี ฯลฯ และแม้แต่ภาพยนตร์การ์ตูน การเขียนการ์ตูนมีแนวการเขียนอย่างกว้างขวางทั้งในวิธีเขียนและเนื้อหาของการ์ตูน ลักษณะสำคัญของการ์ตูนก็คือการเขียนรูปนอก หรือเค้าโครงของภาพ โดยใช้ความสามารถพิเศษ ความแม่นยำทางสายตา และความชำนาญในการบังคับมือ ตลอดจนความรวดเร็วในการร่างเส้น (Sketch) การเขียนการ์ตูนที่ดีนั้น ผู้เขียนจะต้องใช้เวลาอันยาวนานในการพิจารณาบุคคล หรือสัตว์ที่ต้องเขียนเพื่อจัดลักษณะการเคลื่อนไหว ตลอดจนบุคคลลักษณะเด่น ๆ ของสิ่งนั้นได้แล้ว จึงร่างออกมาเป็นภาพเส้นรูปนอก หรือเค้าโครงภาพนั้น วอลล์ คิสนีย์ เคยกล่าวถึงการเขียนการ์ตูนว่า การเขียนการ์ตูนก็คือ การย่อจาก "ร้อย" ให้เหลือเพียง "หนึ่ง" และใน "หนึ่ง" ให้มีรายละเอียดทั้ง "ร้อย" หมายความว่า การเขียนการ์ตูนนั้นต้องใช้กลวิธี (Technique) ในการเขียนเส้นเพียงน้อยเส้น แต่มีลักษณะของส่วนละเอียดโดยครบครัน เช่น การเขียนภาพเหมือนของคน นักเขียนการ์ตูนจะจับจุดเด่นของคนนั้นออกมาเป็นภาพที่เกินความเป็นจริงไปบ้าง

แนวโน้มของการเขียนการ์ตูนในปัจจุบัน มักจะเป็นไปในทำนองเยาะเย้ยเสียดสีคือเป็นภาพล้อ แต่มีจุดสำคัญที่จะแสดงให้เห็นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ใช่เพียงแค่จะเขียนภาพให้คล้ายบุคคลหรือวัตถุเท่านั้น บางทีก็อาจจะเขียนภาพไม่เหมือน หรือสถานการณ์ที่เป็นไปไม่ได้ ซึ่งทำให้ดูสนุกสนานขึ้น

ชนิดของการ์ตูน (Cartoon)

การ์ตูนการเมือง (Political Cartoon)

ได้กล่าวแล้วว่า การ์ตูน (Cartoon) มีความหมายไม่ผิดจากภาพล้อบุคคลเท่าใดนัก การ์ตูนชนิดนี้ คือ การใช้สัญลักษณ์เป็นสื่อแสดงความคิดเห็น บางครั้งสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่นักเขียนการ์ตูนการเมืองเหล่านั้นนำมาใช้จนเป็นที่รู้จักทั่วไป และในภายหลังกลับกลายเป็นสัญลักษณ์ประจำชาติ หรือองค์การ บุคคลต่าง ๆ ตลอดจนบรรดานักการเมืองที่มีชื่อเสียง เห็นได้จากการ์ตูนที่รูปของลุงแซม (Uncle Sam) เป็นเครื่องหมายของสหรัฐอเมริกา รูปปลาและช้าง เป็นสัญลักษณ์ของพรรค ดีโมแครติก (Democratic) และพรรค รีพับลิกัน (Republican) เป็นต้น ทั้งนี้เนื่องจากการที่นักเขียนการ์ตูนการเมืองนำมาใช้จนแพร่หลายทั่วไปในหมู่ประชาชนนี้เอง

การ์ตูนตลกขบขัน (Fun and Humor)

การเขียนการ์ตูนในทำนองตลกขบขัน มีความประสงค์เพียงเพื่อสร้างอารมณ์ขันและความบันเทิงใจแก่ผู้อ่านแต่อย่างเดียว ทั้งนี้ยังไม่ปรารถนาที่จะล้อเลียน หรือเยาะเย้ยประชดประชันผู้ใด นอกจากการแสดงออกของอารมณ์ขันที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นรูปภาพ ซึ่งแม้ว่าจะเกินความเป็นจริงไปบ้าง แต่ก็ไม่เป็นภัยแก่ใคร

การ์ตูนประเภทนี้มีหลายแบบ อาจจะเป็นภาพเดี่ยว ๆ หรือเป็นภาพเรื่องราวซ้ำกันที่จบในหนึ่งหน้า การ์ตูนเหล่านี้มักจะไม่มีความบรรยายใต้ภาพ มุ่งให้ผู้อ่านเข้าใจเอาเองจากลักษณะท่าที และการแสดงออกตามความนึกคิดของผู้เขียน สำหรับการ์ตูนที่เป็นภาพ

เที่ยว ๆ โดยไม่มีคำบรรยายมีชื่อว่า "การ์ตูนเงี้ยว" (Gag Cartoon) และอีกชนิดหนึ่ง เป็นการรวม "การ์ตูนเงี้ยว" ดังกล่าวเข้าด้วยกันหลาย ๆ ภาพ มีชื่อว่า "แนวการ์ตูนเงี้ยว" (Goglines) ซึ่งถ้ามีกรอบล้อมรอบและแบ่งเป็นช่อง ๆ ละ 4 หรือ 6 ช่อง สำหรับการ์ตูนเงี้ยวที่จำเป็นต้องมีหลายภาพติดต่อกัน ก็มีชื่ออีกอย่างหนึ่งว่า "บอลูนส์" (Balloons)

หนังสือการ์ตูนเล่าเรื่องสำหรับเด็ก (Comic Strips)

หนังสือการ์ตูนเล่าเรื่องสำหรับเด็กนี้ เป็นสาขาหนึ่งของการ์ตูน (Cartoon) เช่นเดียวกับที่ แตกต่างกับการ์ตูนคือ มิได้มีความหมายไปในทำนองตลกขบขัน ล้อเลียน หรือเยาะเย้ยเหมือนกับการ์ตูนอื่น ๆ หนังสือการ์ตูนเป็นหนังสือที่พิมพ์เป็นเล่ม โดยมีรูปภาพเป็นส่วนสำคัญ และมีตัวอักษรประกอบการบรรยายความหมายของรูปภาพเหล่านั้น เรื่องราวของการ์ตูนประเภทนี้เป็นเรื่องราวเทพนิยาย เรื่องโลดโผนผจญภัย เรื่องสัตว์ เรื่องเกี่ยวกับเด็ก เรื่องเล่าจากหนังสือวรรณคดี และอื่น ๆ และอาจมีตลกขบขันแทรกแซง สำหรับการ์ตูนประเภทนี้มักจะเข้าใจได้ง่าย มีภาพปกและภาพในเล่มสวยงาม และตื่นเต้นเร้าใจ เด็กมากที่สุด ฉะนั้นจึงปรากฏว่าเด็กชายหญิงทุกรายโดยทั่วไป ใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือการ์ตูนมากกว่าหนังสือประเภทอื่น ๆ ทั้งหมด ด้วยเหตุที่หนังสือการ์ตูนมีราคาถูกหาซื้อได้สะดวก อ่านเข้าใจง่าย เพียงแต่ดูรูปภาพก็รู้เรื่องตลอดโดยไม่ต้องอ่านคำบรรยาย และยิ่งกว่านั้น เพียงแต่เรื่องในหนังสือการ์ตูนมักจะคล้ายคลึงกับปัญหาของเด็กแต่ละคนเสมอ ฉะนั้นจึงมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาทางอารมณ์และปัญหาส่วนตัวของเด็กได้บ้าง นับได้ว่าการ์ตูนเป็นสิ่งที่ช่วยสนองความต้องการของเด็กได้ก็อย่างหนึ่ง

การ์ตูนเรื่องมักจะเบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริง ถ้าสถานการณ์เป็นจริง ตัวละครจะไม่จริง ถ้าสถานการณ์ไม่จริง ตัวละครจะเป็นจริง การ์ตูนเรื่องจะเป็นสิ่งสะท้อนให้เห็นถึงชีวิตสังคมในยุคนั้น ๆ มีการ์ตูนที่เหมาะสมแก่ทุกระดับและทุกระดับชั้น การ์ตูนเหล่านี้จะปรากฏในหนังสือพิมพ์และที่พิมพ์เป็นเล่ม ประเภทนิตยสาร เด็ก ๆ ในปัจจุบันมีหนังสือ

การ์ตูนเรื่องอันมากมาย

ภาพยนตร์การ์ตูน หรือการ์ตูนมีชีวิต (Motion Picture or Animation Cartoon)

หนังสือการ์ตูนสำหรับเด็ก ซึ่งประกอบด้วยภาพเล่าเรื่องด้วยภาพ มีคำบรรยาย และแนวทลขบขันไว้มาก โดยการใช้ภาพยังคงใช้เทคนิคของภาพการ์ตูนที่สำคัญคือเน้น ส่วนใดส่วนหนึ่งให้เกิดความเป็นจริงเกินไป หนังสือการ์ตูนดังกล่าวเป็นหนังสืออ่านเล่นชนิดหนึ่ง ที่เด็กวัยต่าง ๆ ทั่วโลกนิยมหลงใหล ด้วยความนิยมอันนี้เองทำให้บริษัทภาพยนตร์หลายแห่งหันมาให้ความสนใจกับเรื่องการ์ตูนมากขึ้น และในที่สุดก็สามารถผลิตภาพยนตร์การ์ตูนออกมาได้เป็นผลสำเร็จ ความสำเร็จอันนี้ยังความชื่นชมแก่เด็กและผู้ใหญ่ที่สนใจในหนังสือการ์ตูนทั่วกัน เพราะปรากฏว่าภาพที่เด็ก ๆ เห็นในภาพยนตร์สามารถเคลื่อนไหวมีชีวิตเหมือนคนจริง ๆ การสร้างภาพยนตร์การ์ตูนเป็นเทคนิคที่ยุ่งยากอย่างหนึ่ง นักเขียนการ์ตูนต้องเขียนภาพถึง 24 ภาพ สำหรับทำเคลื่อนไหวบนจอภาพยนตร์เพียงท่าเดียว

เมื่อกล่าวถึงคำว่า "การ์ตูน" คนโดยทั่วไปโดยเฉพาะคนไทยส่วนมากมักจะเข้าใจว่ามีเพียงคำเดียว คือ "การ์ตูน" ที่หมายถึงการเขียนภาพเป็นเรื่องราว การเขียนภาพล้อภาพตลกขบขัน ซึ่งมักจะมีสัดส่วนที่เกินความเป็นจริง หรือเรื่องราวที่เป็นไปไม่ได้ แต่สร้างคามเพลิดเพลินสนุกสนานแก่ผู้อ่านเป็นอันมาก อันที่จริงคำว่า "Cartoon" ที่เรากล่าวทับศัพท์กันว่า "การ์ตูน" นั้นมิได้มีแต่เพียงคำเดียว คำศัพท์ที่อยู่ในจำพวก "Cartoon" นั้นมีอยู่อีก 2 คำคือ Caricature และ Comics ซึ่งมีความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันดังที่จะกล่าวต่อไปนี้

Caricature กับ Cartoon

Caricature คล้ายคลึงกับ Cartoon คือเป็นภาพล้อบุคคลหรือวัตถุที่ทำให้ให้เห็นขบขัน โดยเปลี่ยนแปลงลักษณะบางอย่างให้เกิดความเป็นจริงไป

Caricature ฝึกกับ Cartoon ในจุดสำคัญอย่างหนึ่ง Caricature

เป็นการเขียนภาพล้อลักษณะท่าทางหรือใบหน้าของบุคคลเท่านั้น มิได้มีความประสงค์ที่จะแสดงให้เห็นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งของบุคคลเป็นจุดสำคัญ ส่วน Cartoon เป็นภาพล้อซึ่งมีจุดประสงค์สำคัญที่จะแสดงให้เห็นการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ไม่ใช่แต่จะเขียนภาพให้คล้ายบุคคลหรือวัตถุเท่านั้น

Cartoon กับ Comics

กล่าวได้ว่า Comics หรือ Comics Strips เป็นสาขาหนึ่งของ Cartoon Comics กับ Cartoon จึงอาจมีส่วนคล้ายกันมากกว่า Caricature กับ Cartoon แต่อย่างไรก็ดีหนังสือการ์ตูน (Comic Strips) เป็นการเล่าเรื่องด้วยภาพ แสดงจินตนาการและความรู้สึกตลกขบขันของผู้เขียนด้วยเจตนาบริสุทธิ์ มิได้แอบแฝงความรู้สึกเยาะเย้ยบุคคลหรือการกระทำของบุคคลทางการเมือง ซึ่งเป็นลักษณะอันแท้จริงของ Cartoon

กล่าวโดยสรุป หนังสือการ์ตูนเป็นหนังสือประเภทเดียวในทั้ง 3 ประเภท ดังกล่าวที่เหมาะสมสำหรับความสนใจ และความต้องการของเด็กมากที่สุด

กำเนิดและวิวัฒนาการของหนังสือการ์ตูน

006090

ใน ค.ศ. 1942 สถาบันแห่งศิลปะแห่งอเมริกา (American Institute of Graphic Arts) ได้เป็นผู้บันทึกประวัติความเป็นมา และความหมายของภาพวาดชนิดที่ใช้ชื่อว่า "Comics" หรือการ์ตูน ภาพการ์ตูนตัวอย่างที่นำออกแสดงให้ประชาชนชมในระยะเริ่มแรกนี้ เป็นภาพลอกเลียนแบบภาพเส้นที่มีชื่อว่า "a rock shelter in Cogul" ของสเปน ภาพนี้แสดงให้เห็นการล่ากระบือ แต่ยังคงมีลักษณะของความคิดในสมัย Paleolithic ซึ่งสิ้นสุดลงที่ยุโรปตะวันตกประมาณ 2,500 ปีก่อนคริสตกาล ภาพดังกล่าวเป็นการบรรยายถึงความศิวิลิสต์แห่งสมัยดึกดำบรรพ์ ซึ่งแสดงให้เห็นความกล้าหาญ เด็ดเดี่ยว และความยกย่องสูงสุดต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในหลุมฝังศพของกษัตริย์แห่งอียิปต์ (Egyptian Tombs) ปรากฏว่าได้พบภาพบันทึกเหตุการณ์ประจำวัน และภาพเรื่องราว

มีศรกรรย์ต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันนิยมเรียกกันว่า "การ์ตูน" (Cartoon) ในศตวรรษนี้ได้มีการปรับปรุงวิธีการเขียน และมีการคิดต่อขยายงานออกไปกว้างขวางขึ้น เคยมีนักเขียนการ์ตูนบันทึกความรู้สึกนึกคิดและท่าทาง ของบุคคลต่าง ๆ เป็นการสะท้อนความสนใจ และภาพชีวิตของมนุษย์ในสมัยนั้น ไม่ว่าจะเป็นพิธีกรรมทางศาสนา เหตุการณ์ต่าง ๆ ทางประวัติศาสตร์ หรือความเชื่อถือต่าง ๆ มักจะถูกบันทึกลงในภาพการ์ตูนเพื่อใช้เป็นสื่อสร้างความเข้าใจระหว่างมนุษยชาติ

ในสมัยกลาง ปรากฏว่ามีจิตรกรกลุ่มหนึ่งร่างภาพด้วยเส้นหมย ๆ เล่าเรื่องราวต่าง ๆ และแสดงความนึกคิดได้อย่างรวดเร็ว นักเขียนการ์ตูนการเมือง (Caricaturists) ในศตวรรษที่ 18 และ 19 เช่น เจมส์ กิลเรย์ (James Gillray) (1757 - 1878), ทอมัส โรแลนด์สัน (Thomas Rowlandson) (1756 - 1827) และ บอร์จ์ ครูอิกเฮค (Gorge Cruikshank) (1792 - 1898) มีความชำนาญในการเขียนการ์ตูนลำดับภาพเรื่องราวต่าง ๆ

การเขียนการ์ตูนลงในหนังสือพิมพ์ได้พัฒนาขึ้นอย่างเต็มที่ ในระหว่างศตวรรษที่ 19 ทั้งทางด้านประเทศยุโรปและอเมริกา การพัฒนาดังกล่าวนี้มีความจำเป็นเพื่อการปรับปรุงให้เข้ากับระบบการพิมพ์ของหนังสือพิมพ์ และมีจุดมุ่งหมายที่จะสนองความต้องการของประชาชน

เฮวูด บรอน (Heywood Broun) (1888 - 1939) ได้ประนามหนังสือการ์ตูนว่าเป็นหนังสือเรียมย์สำหรับพวกกรรมกร หรือคนชั้นต่ำอ่านกันเท่านั้น แต่เป็นที่รู้กันในปัจจุบันว่าคำพูดที่กล่าวถึงการ์ตูนในทำนองนี้ผิดพลาดไปอย่างมาก เพราะปรากฏว่าบุคคลในสังคมชั้นต่าง ๆ นิยมอ่านหนังสือการ์ตูนตั้งแต่คนที่ไม่รู้นิยามหนังสือจนกระทั่งผู้คงแก่เรียน เป็นความจริงที่ว่าหนังสือการ์ตูนบางเรื่องที่มีคุณค่าอันแท้จริง เช่น Krazy Kat และ Barnaby ได้สร้างความนิยมชมชื่นแก่ประชาชนเป็นเวลานาน

ชนิดของหนังสือการ์ตูนเรื่อง (Comic Strips)

ในการพิมพ์หนังสือการ์ตูนออกจำหน่าย ผู้เขียนภาพและผู้แต่งก็ได้พยายามตีพิมพ์เรื่องราวในแบบต่าง ๆ กัน จึงปรากฏว่ามีหนังสือการ์ตูนหลายชนิดในตลาดหนังสือทุกวันนี้ Martin Sheridan ผู้เขียนเรื่อง Comic and Their Creators ได้แบ่งชนิดของการ์ตูน พร้อมทั้งยกตัวอย่างการ์ตูนเรื่องต่าง ๆ ประกอบไว้ดังนี้

Married Strips หนังสือการ์ตูนที่เกี่ยวกับชีวิตแต่งงาน เช่น เรื่อง The Gumps, Mr. and Mrs.

Adventure เรื่องผจญภัย เช่น เรื่อง Dick Tracy, Li'I Abner, Terry and the Pirates.

Girl Strips เรื่องสำหรับเด็กผู้หญิง เช่น เรื่อง Betty, Tillie The Toiler

Fantastic เรื่องความลึกลับมหัศจรรย์ เช่น เรื่อง Buck Rogers, Flash Gordon, Superman

Panel Comics เรื่องการ์ตูนสั้น ๆ เช่น เรื่อง Believe it or not, Life's like that

นอกจากนี้ยังมีการสำรวจหนังสือการ์ตูนที่จัดทำโดยสมาคมศึกษาเกี่ยวกับเด็กแห่งอเมริกา (Child Study Association of America) ในปี 1943 แบ่งการ์ตูนออกเป็น 10 ชนิด คือ

Adventure	เรื่องผจญภัย
Fantastic Adventure	เรื่องการผจญภัยในความคิดฝัน, เกินจริง
War	เรื่องสงคราม
Crime and Detective	เรื่องอาชญากรรม และการสอบสวน
Real Stories and Biography	เรื่องชีวิตจริง และประวัติบุคคล

Jungle Adventure	เรื่องกาถผจญภัยในป่า
Animal Cartoon	เรื่องการ์ตูนสัตว์
Fun and Humor	เรื่องตลกขบขัน
Love Interest	เรื่องเกี่ยวกับความรัก
Retold Classics	เรื่องจากหนังสือวรรณคดี

ในปัจจุบันสำนักพิมพ์ต่าง ๆ ได้เจริญรอยตามแบบการ์ตูนทั้ง 10 ชนิดนี้ไม่มากนักน้อยรวมทั้งเรื่องเกี่ยวกับการรสอนศาสนา เครื่องมือทางการเมือง สาระทางวิทยาการเกี่ยวกับวัยรุ่น และการ์ตูนอื่น ๆ เช่น พวกนักเลงตะวันตก ฯลฯ

รูปลักษณะของหนังสือการ์ตูน

หนังสือการ์ตูน โดยทั่วไปมักจะเป็นหนังสือขนาดเล็กประมาณ 7 + 10 นิ้ว นานราว 48 หน้า ส่วนมากเป็นภาพสี่สีสีพิมพ์ด้วยกระดาษที่จัดทำหนังสือพิมพ์ หรือกระดาษอื่นที่มีคุณภาพเดียวกัน หนังสือการ์ตูนมักจะมีรูปเล่มแบบเดียวกันและมีราคาใกล้เคียงกันด้วย

การ์ตูนที่ดีจะต้องมีรายละเอียดน้อยที่สุด และมีลักษณะเฉพาะตัวแล้วยังเป็นที่รู้จักกันดีของแต่ละสถานที่ตั้งและบุคคล จะเป็นการยาก การสื่อความหมายได้เร็วขึ้น นักเขียนการ์ตูนมักจะมีเอกลักษณ์แทนตัวเองต่าง ๆ กัน เช่น เอกลักษณ์ที่เป็นที่รู้จักกันดีและรู้จักกันแพร่หลายในเมืองไทย คือ "สุขเล็ก" ซึ่งทุกคนรู้จักกันดีว่าแทนตัวใคร

จิตวิทยาเกี่ยวกับหนังสือการ์ตูน

นักจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญโรคทางจิต หลายคนได้เพิ่งเล็งถึงเหตุที่ทำให้การ์ตูนพุ่งขึ้นสู่ความนิยมของประชาชนอย่างรวดเร็ว น่าประหลาดใจ คอกเตอร์ ลูทเลทตา เบนเนอ (Dr. Lauretra Bender) ให้ความเห็นว่าหนังสือประเภทนี้ขึ้นอยู่กับความนึกคิดของผู้ใหญ่ที่มีต่อ ขนบธรรมเนียม และความเชื่อถือของชาวบ้าน นิยายอภินิหารของผู้วิเศษ

ทฤษฎีการ แสดง หุ่น าลา

หนังสือการ์ตูน (Comic Magazines) คล้ายคลึงกับชนบทนิยมนิยมของ ชุมชนนิยม เนื่องจากการ์ตูนเจริญงอกงามขึ้นมาจากสังคม โดยปราศจากความตั้งใจ หรือ ความตั้งใจ ฉะนั้น หนังสือการ์ตูนจึงมักจะเป็นสื่อสะท้อนให้เห็นสภาพจิตใจ สภาพสังคม และชีวิตความเป็นอยู่ของบุคคลในชุมชนนั้น ๆ หนังสือการ์ตูนจึงเป็นสื่อที่ผ่อนคลายความ ตึงเครียดทางอารมณ์ของคนได้ทางหนึ่ง

ในการอ่านหนังสือการ์ตูน ผู้อ่านมักสำคัญตัวว่าเป็นพระเอก นางเอกของเรื่อง ผู้อ่านมีความสามารถต่อสู้กับอุปสรรค ความบีบบังคับต่าง ๆ ตลอดจนความก้าวร้าวของมนุษย์ ซึ่งคุกคามอยู่ทุกขณะ ความรู้สึกเช่นนี้หนังสือการ์ตูนสร้างให้มีขึ้นในจิตใจผู้อ่านได้อย่างง่ายดาย อิทธิพลของการ์ตูนสามารถทำให้เกิดที่อ่อนแอ ซลาตกแล้ว กลายเป็นผู้ที่เก่งกล้าใจดี เพราะมักจะมีสำคัญตัวเองเป็นพระเอกในเรื่องนั้นจริง ๆ ฉะนั้น จึงกล่าวได้ว่าการ์ตูน มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งต่อเด็กและผู้ใหญ่ ในการสร้างสรรอารมณ์ให้มีขึ้นได้ตามธรรมชาติ

เหตุผลอีกอันเกี่ยวกับความนิยมที่มีต่อหนังสือการ์ตูน คือ ผู้อ่านการ์ตูนเข้าใจ เรื่องราวตลอดจนความหมายจากภาพมากกว่าคำบรรยาย ด้วยเหตุนี้ภาพจึงเป็นที่ก่อให้เกิดความเข้าใจอันเป็นสากล โดยเฉพาะเด็กก่อนเข้าโรงเรียน คนไม่รู้หนังสือและชาว ต่างชาติต่างภาษา ซึ่งบุคคลเหล่านี้จะสามารถเข้าใจถึงความหมายและเรื่องราวของ รูปภาพได้เช่นเดียวกับผู้ที่อ่านหนังสือออก กริยาท่าทางตลอดจนสีหน้าต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดอารมณ์อ่อนไหวตามไปเป็นอันดับแรก และประกอบกับหนังสือการ์ตูนมีราคาจำหน่าย ต่ำกว่าและมีจำนวนมากทำให้เลือกอ่านได้สะดวก

การ์ตูนไปรคปรานของเด็ก

ความสนใจของเด็กเกี่ยวกับการ์ตูน หนังสือและนิยายสารจะเป็นไปในลักษณะ เดียวกัน เด็กในวัยก่อนเข้าเรียนจะสนใจการ์ตูนประเภทสัตว์ที่สามารถพูดได้เหมือนมนุษย์

ในระดับประถมต้น ความสนใจเริ่มแตกต่างกันตามเพศอย่างเห็นได้ชัด เด็กชายสนใจ เรื่องที่ตื่นเต้นและการผจญภัย มีความสนใจในความเป็นจริงน้อยมาก เรื่องที่เต็มไปด้วย การสนทนาอากาศปกริยาที่คล่องแคล่วว่องไว วิจารณ์ผู้สามารถเป็นที่โปรดปรานของเด็ก ผู้ชายมาก

เมื่อเด็กโตขึ้นเข้าสู่วัยที่เทิดทูนวีรบุรุษ คือประมาณระดับชั้นประถมปีที่ 6 เด็กจะสนใจเนื้อเรื่องและการแสดงออกในลักษณะที่เป็นชายอย่างแท้จริง ตัวเอกของ เรื่องจะต้องผ่านการผจญภัย เรื่องเต็มไปด้วยอาชญากรรมและความร้ายแรงต่าง ๆ เรื่อง ที่เกี่ยวกับการกีฬา และที่สนใจเป็นพิเศษคือเรื่องตลก

เด็กหญิงในระดับประถมต้นชอบการ์ตูนเกี่ยวกับผู้หญิง เด็ก และสัตว์ ชอบผู้ หญิงที่มีความสามารถอย่างมหัศจรรย์ มีความสามารถในการกีฬา แต่ไม่ค่อยสนใจเรื่อง การผจญภัยลึกลับ และสยองขวัญเช่นเด็กผู้ชาย เด็กผู้หญิงมักจะสนใจในการ์ตูนที่เกี่ยวกับ สัตว์ เด็กโตชอบเรื่องรักมากกว่าเรื่องผจญภัย เด็กผู้หญิงต้องการการ์ตูนเรื่อง ประเภท ที่เป็นหญิงแท้จริงแม้ว่าเด็กผู้หญิงบางคนในวัยนี้จะชอบการ์ตูนแบบที่เด็กผู้ชายชอบด้วย

เหตุผลเกี่ยวกับความสนใจในการ์ตูน

เด็กทั้งหมดมีเหตุผลในการอ่านการ์ตูนไม่เหมือนกัน แต่เหตุผลส่วนใหญ่คล้าย คลึงกัน จากการที่เด็กนำตนเองไปพัวพันกับตัวละครบางตัวในเรื่อง เด็กมีโอกาสที่จะ แก้ปัญหาทางอารมณ์และปัญหาส่วนตัวได้

การ์ตูนเรื่องย่อจะทำให้เด็กห่างไกลจากความเป็นจริงที่ซ้ำซากในชีวิตประจำวัน การ์ตูนเรื่องอ่านง่ายราคาถูก นอกจากนั้นยังเป็นเรื่องที่ตื่นเต้น ลึกลับสะเทือนขวัญ และบางครั้งก็เป็นเรื่องตลกขบขัน การ์ตูนเหล่านี้มักจะออกมาในลักษณะที่ติดต่อกันเป็นชุด ฉะนั้นจึงทำให้เด็กเกิดการรอคอย นอกจากนั้นแล้ว การ์ตูนบางเรื่องยังแฝงไว้ซึ่ง ศีลธรรมอีกด้วย ตัวเอกในเรื่องบางตัวมีพฤติกรรมที่เด็กอยากกระทำบ้าง ลักษณะที่สำคัญ

อีกอย่างหนึ่งของการ์ตูนเรื่องก็คือง่ายต่อการเข้าใจและมีสีสันทรงงานน่าสนใจ

การประเมินผลการ์ตูน

การ์ตูนเรื่องมีบทบาทสำคัญในการอ่านของเด็กมานานแล้ว ถ้าเด็กไม่ได้รับอนุญาตให้อ่านการ์ตูนจะเกิดความรู้สึกว่าตนเองแตกต่างไปจากเพื่อน เด็กซึ่งไม่สามารถพูดคุยกับเพื่อนเรื่องการ์ตูนในขณะที่เพื่อน ๆ คุยกัน เด็กที่ไม่มีการ์ตูนแลกเปลี่ยนกับเพื่อน เด็กประเภทนี้อาจเข้ากลุ่มกับเพื่อนในวัยเดียวกันไม่ได้

แนวความคิดเกี่ยวกับการ์ตูนเรื่องแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม

ก. แนวความคิดของกลุ่มที่เห็นคุณค่าของการ์ตูน

1. การ์ตูนประกอบขึ้นด้วยชีวิตพื้นบ้านในปัจจุบัน รวมทั้งนิยายของกรีกด้วย
2. การ์ตูนสร้างประสบการณ์ในการอ่านให้แก่เด็ก เด็กจะอ่านด้วยความเพลิดเพลิน การ์ตูนอาจจะกระตุ้นเด็กให้พัฒนาทักษะในการอ่าน กระตุ้นให้เด็กอ่านมากขึ้น และอาจจะช่วยยั่วยุเด็กที่ไม่สนใจในการอ่านให้หันมานิยมการอ่าน ถ้าเรื่องนั้นมีความสนุกสนานพอ

3. ถ้าเด็กอ่านคำบรรยายการ์ตูนอย่างละเอียด เด็กจะมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง รวมทั้งคำซึ่งเด็กจะได้พบบ่อย ๆ จากการอ่านหนังสืออื่น ๆ อีกด้วย

4. การ์ตูนใช้สำหรับโฆษณาชวนเชื่อได้เป็นอย่างดี
5. การ์ตูนใช้ช่วยการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. สามารถสนองความต้องการของเด็กในด้านความคิดฝัน โดยไม่ขัดกับวัยและความสามารถ และอาจจะมีความรู้สึกในขณะที่อ่านว่าได้สัมผัสกับสิ่งในชีวิตจริงอาจไม่เกิดขึ้น

7. ราคาถูก เพราะฉะนั้นเด็กสามารถเลือกซื้อได้ตามใจชอบ

8. ให้ความเพลิดเพลินแก่เด็ก และสร้างความรู้สึกให้แก่เด็กเสมือน

ว่าเด็กได้เข้าไปมีบทบาทในเรื่องนั้นด้วย

9. ไม่มีปัญหาทางพฤติกรรมระหว่างเด็กที่อ่านการ์ตูนเรื่องย่อย ๆ กับเด็กที่ไม่ได้อ่านบ่อยนัก

10. จากการที่เด็กนำตัวไปพัวพันกับการ์ตูนเรื่อง เด็กสามารถที่จะปรับตัวเองให้ดีขึ้น

11. การ์ตูนช่วยให้เด็กผ่อนคลายความรู้สึกที่ไม่ปลอดภัย และความก้าวร้าวที่ผู้อื่นจะมีต่อตนและที่ตนจะมีต่อผู้อื่น

แนวความคิดของกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการ์ตูนเรื่อง

1. การ์ตูนชักจูงเด็ก ให้สนใจในหนังสือประเภทวรรณคดีที่มีคำ น้อยลง เพราะมีความรู้สึกว่าการ์ตูนน่าอ่านมากกว่า

2. เด็กที่อ่านหนังสือไม่คล่อง จะดูเฉพาะรูป และไม่พยายามจะอ่านคำบรรยาย

3. การผจญภัยเท่าที่ปรากฏในการ์ตูนเรื่อง ห่างไกลจากความเป็นจริง ทำให้เด็กไม่เข้าใจในโลกอย่างแท้จริง ถ้าเด็กอ่านหนังสือประเภทอื่นเด็กจะได้รับความจริงที่ใกล้เคียงกว่า

4. การ์ตูนทำให้เด็กมีพัฒนาการในการอ่านน้อยมากหรือแทบจะไม่มีเลย

5. ศิลปะ เรื่อง และภาษา ที่ปรากฏในการ์ตูนมักจะต้อยในค่านคุณภาพ การ์ตูนเรื่องนิยมใช้ภาษาแสดง จึงเป็นการกระตุ้นให้เด็กเลียนแบบ ซึ่งขัดกับความต้องการของบิดา มารดา ผู้ปกครอง และครู

6. การ์ตูนเรื่องกระตุ้นเด็กในเรื่องเพศ ความสะเทือนขวัญ และความร้ายแรงต่าง ๆ มากเกินไป

7. การ์ตูนทำให้เด็กขาดกิจกรรมและความสนใจในค่านอื่น

8. การที่พ่อแม่ห้ามเด็กอ่านการ์ตูน อาจจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกขัดแย้งกับพ่อแม่ บางครั้งเด็กแอบนำการ์ตูนมาอ่านทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนแอบกระทำความคิด

9. การอ่านก่อให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นปัญหาแก่เด็ก แม้จะไม่มีประจักษ์พยาน แต่อย่างไรก็ตามจัดได้ว่าการ์ตูนชักนำไปสู่อาชญากรรม เพราะปรากฏว่าผู้ที่ทำผิดทางอาชญากรรมได้แนวความคิดและวิธีการจากการอ่านการ์ตูน

10. เด็กที่หมกมุ่นกับการอ่านการ์ตูน โดยปกติแล้วจะมีความรู้สึกที่โลกของเขาไม่น่าสนใจ

11. การอ่านเรื่องมีผลต่อทัศนคติของเด็ก Podolsky กล่าวว่าทัศนคติของเด็กซึ่งได้รับอิทธิพลจากการอ่านเรื่องจะครอบคลุมชีวิตประจำวันของเด็ก ทั้งที่บ้านและโรงเรียน ที่โรงเรียน เด็กจะกลายเป็นคนช่างฝัน หรือเชื่อในสิ่งมหัศจรรย์

12. การอ่านเรื่องจะชักต่อความพยายามของพ่อแม่ และครู ในอันที่จะช่วยเด็กให้เรียนรู้ถึงการปรับปรุงในด้านสังคม เนื่องจากเด็กได้นำตัวเขาไปพัวพันกับตัวละครที่ก้าวร้าวในการอ่านเรื่อง เด็กจะก้าวร้าวยิ่งขึ้นเมื่อถูกชักชวนไม่ให้ก้าวร้าว ยิ่งกว่านั้น การอ่านเรื่องยังกระตุ้นเด็กให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อคนบางกลุ่ม ซึ่งครูและพ่อแม่พยายามจะช่วยให้เด็กมองสังคมในแง่ที่กว้างกว่านั้น

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นจะเห็นว่า การอ่านการ์ตูนมีทั้งข้อดีและข้อเสีย และมีผลต่อสุขภาพจิต และบุคลิกภาพของเด็ก สำหรับเด็กอเมริกันแล้ว การ์ตูนจัดอยู่ในประเภทของเล่นที่เด็กโปรดปรานอย่างหนึ่ง ถ้าเด็กใช้เวลาในการอ่านการ์ตูนมากเกินไป ก็จะเป็นอันตรายในการปรับตัวเอง ตลอดจนการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ถ้าเด็กรู้จักเลือกอ่านการ์ตูนและใช้เวลาอย่างเหมาะสมก็จะกลายเป็นนักอ่านคนหนึ่ง ไม่มีประจักษ์พยานว่าการอ่านการ์ตูนมีผลต่อการเรียนทางโรงเรียน โดยเฉพาะในด้านการศึกษาและการอ่าน สรุปแล้วไม่ควรมีการคัดค้านการอ่านการ์ตูนของเด็ก.